

Jana Burešová

BYLINKOVÉ POHÁDKY

Ilustrace:
Alena Schulz

Bylinkové pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jana Burešová
Bylinkové pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

OBSAH

Princezna Melisa	6
Šaty utkané z kopřiv	10
Vysvobozená princezna	14
Jak našel Tomáš poklad	19
Jak truhla přinesla štěstí	23
Moudrý král	28
Jak stařenka pomohla panu králi	32
Drakova nevěsta	37
Království plné myší	42
Jak víla ke štěstí pomohla	47
Skřítek Netřesk	52
Jak se stal František královým rádcem	56
Jak v království překazili kouzlo zlé čarodějnici	60
Jak princezna Blanka ztratila hlas	64
Jak se princ Václav naučil vladařským povinnostem	68
Víla Rozmarýna	73
Nejkrásnější šaty	77
Královna Pampeliška	82

ĆILILINK!

POHÁDKA ZAČÍNÁ...

PRINCEZNA MELISA

V jedné daleké zemi bylo meduňkové království. Všude, kam se člověk podíval, rostla meduňka. V tom království žil pan král s paní královnou, kteří měli jedinou dceru, princeznu Melisu. Melisa byla moc krásná, ale přestože již měla čas na vdávání, žádný princ, který se o ni ucházel, se jí nelíbil natolik, aby ho chtěla za svého manžela. Tatínek, pan král, pořádal mnoho plesů a doufal, že tam princezna najde svého vyvoleného. Jednou na ples přijel i princ Jiří z dalekého království a hned, jak princeznu Melisu spatřil, se do ní zamiloval. Melise se princ Jiří také moc líbil a začali si spolu povídat. Princ se zeptal: „Proč ti dali rodiče tak zvláštní jméno? Zním mnoho dívčích jmen, třeba Kateřina, Helena, Jana, Lucie, ale nikdy jsem neslyšel, že by se někdo jmenoval Melisa.“ „To je proto, že v našem království máme moc rádi kytičku meduňku a moje rodiče napadlo, že bych se mohla jmenovat Melisa, tak se totiž říká meduňce v latině,“

odpověděla princezna. „Tak to mě nenapadlo,“ pousmál se princ. Toho večera už po zbytek plesu tančili jen spolu. Princ Jiří se později svěřil své královské matce, že se mu princezna Melisa moc líbí. Královna nebyla proti a princovi poradila: „Když se ti tak líbí, pozvi ji k nám na zámek, ať však s sebou přinese něco užitečného, chci si vyzkoušet, nakolik je moudrá, aby se mohla stát tvojí ženou.“ Princ vzkázal toto pozvání po královském poslu a příští týden již princezna Melisa seděla v kočáře a s kytičkou meduňky v ruce cestovala za princem.

Když vystoupila z kočáru, už na ni čekal královský sluha, aby ji provedl zámeckými chodbami a doprovodil za královnou. „Moc mě těší, že vás poznávám,“ řekla princezna a zdvořile se poklonila, když předstoupila před královnou. „Tady jsem vám přinesla kytičku meduňky, jak jste si přála,“ pravila a napřáhla ruku. Královna zachmuřila obličej a povídá: „Já jsem si nepřála kytičku meduňky, ale to, abys donesla něco užitečného.“

„Však já vím, paní královno, meduňka je nejen krásná, ale i užitečná kytička, můj královský otec pije čaj z ní každý večer, protože pro své královské starosti nemůže usnout. A také včely z nektarů meduňky vyrábí med, kterým si všichni sladíme moučnicky.“ Královna se usmála a řekla: „Jsi moc moudrá, Meliso, budeš jistě dobrou královnou.“ Potom ji provedla zámek, a protože se Melisa s Jiřím měli opravdu rádi, brzy jim uspořádala velikou svatbu. Nikoho pak ani nepřekvapilo, že si nevěsta jako svatební kytičku vybrala právě meduňku.

Poučení z pohádky: Některé věci na první pohled působí obyčejně, přesto jsou moc důležité a užitečné.

*V pohádce je ukryta bylinka meduňka.
Je vyhledávanou bylinkou včel. Dnes se meduňka využívá hlavně při léčbě oparů a při nespavosti.*

ŠATY UTKANÉ Z KOPŘIV

Přinc Jeroným byl moc krásný a bohatý a každá princezna se za něj toužila provdat. Mnohé z nich však lákala hlavně představa, že je princ majetný a ony budou žít v přepychu. Princ ale toužil poznat pravou lásku, kterou zatím nenalezl. Rodiče prince pořádali bály, aby měl příležitost seznámit se s princeznami. Princova matka, paní královna, byla velice moudrá, a tak když se nějaká princezna více dožadovala princovy přízně a i princovi byla milá, pozvala ji vždy na druhý den na královský oběd, aby ji mohl princ lépe poznat. Protože královna věděla, že některé princezny to nemyslí upřímně a zajímá je jen královská pokladnice, měla vymyšlený důmyslný plán.

Když princezna dorazila na oběd, poslala ji nejprve do královské komnaty, aby si mohla před obědem odpočinout po dlouhé cestě. Když si princezna dostatečně odpočinula, sama královna jí přinesla šaty, které však nebyly nikterak pěkné: Byly úplně obyčejné, bez krajků a volánků, a navíc byly hrubé, protože byly utkané z kopřivových vláken. Když královna podávala princezně šaty, vždy řekla: „Vezmi si dnes prosím ke stolu tyto šaty, jsou velice vzácné a památeční. Mě i prince by velice potěšilo, kdyby sis je oblékla.“ Každá princezna, když uviděla šaty, se zhrozila: „Cože? Takové ošklivé šaty si mám na sebe vzít? Tak to ani náhodou, a jak jsou nepříjemné na omak,

S RADOSTÍ

jako by byly utkané z kopřiv! To se přece nehodí pro princeznu, nejsem žádná služebná, abych tohle nosila!“ Po těchto slovech se princezny vždy urazily a odjely pryč. Tak to trvalo několik měsíců, než se objevila princezna Rozálie, která se princi moc líbila. Na první pohled se i královně zamlouvala, přesto si chtěla vyzkoušet, nakolik má prince ráda a co vše je pro něj ochotná udělat. A tak když pozvala princeznu Rozálii na oběd, podala jí při příjezdu šaty tkané z kopřiv. Královna byla velice příjemně překvapena, když princezna neodmítla a se slovy „Když jsou pro vás tak důležité, moc ráda si je vezmu,“ šaty přijala. Tehdy královna poznala, že tahle princezna to myslí s princem upřímně a nezáleží jí na jeho bohatství. U oběda měli princezna s princem oči jeden pro druhého, a tak nic nebránilo tomu, aby se za pár měsíců konala veliká svatba. Na svatbě už po princezně Rozálii nikdo nechtěl, aby nosila šaty z kopřiv, a tak měla nádherné šaty samou kraječku a perličku. Kopřiva tak pomohla princi najít manželku, která ho bude mít upřímně ráda, a od té doby proto v království tuhle rostlinku jen hýčkali.

Poučení z pohádky: Zdánlivá maličkost někdy dokáže prozradit, jestli je dotyčný náš přítel nebo nakolik nás má ten druhý rád. Pro královnu v pohádce hodně znamenala pouhá maličkost, aby si princezna na oběd oblékla šaty, které jí dala. Ostatní princezny o tom nechtěly ani slyšet, jen princezna Rozálie si šaty chtěla vzít, protože věděla, že to pro královnu moc znamená.

V pohádce je ukryta bylinka kopřiva.
Z kopřivy se v dřívějších dobách tkala látka.
Kopřiva se používá do čajů čistících krev.